

Združeni zadevi C-207/03 in C-252/03

**Novartis AG in drugi
proti
Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks
for the United Kingdom
in
Ministre de l'Économie
proti
Millennium Pharmaceuticals Inc.**

(Predloga za sprejetje predhodne odločbe, ki sta ju vložila High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Patents Court), in Cour administrative (Luksemburg))

„Patentno pravo – Zdravila – Dodatni varstveni certifikat za zdravila“

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca D. Ruiz-Jaraboja Colomerja,
predstavljeni 7. septembra 2004 I - 3211
Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 21. aprila 2005 I - 3233

Povzetek sodbe

Približevanje zakonodaj – Enotnost zakonodaj – Industrijska in poslovna lastnina – Patent – Dodaten varstveni certifikat za zdravila – Dovoljenje za promet – Avtomatično priznanje švicarskega dovoljenja za promet s strani države Evropskega gospodarskega prostora – Upoštevanje kot prvo dovoljenje za promet v Skupnosti

(Sporazum EGP, Priloga II, kakor je bila spremenjena s Prilogo II k Sklepu Sveta EGP št. 1/95; Uredba Sveta št. 1768/92, člen 13)

Člen 13 Uredbe št. 1768/92 o uvedbi dodatnega varstvenega certifikata za zdravila je treba za potrebe uporabe Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru razlagati tako, kot da določa, da začne certifikat veljati z iztekom zakonitega trajanja osnovnega patenta za obdobje, ki je enako času, ki je potekel med datumom, ko je bila vložena prijava za osnovni patent, in datumom prvega dovoljenja za promet na ozemlju ene od držav, zajetih s Sporazumom EGP, skrajšano za dobo petih let.

Sporazum EGP, katerega Priloga II, kakor je bila spremenjena s Prilogo II k Sklepu Sveta EGP št. 1/95 o začetku veljavnosti Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru za Kneževino Lihtenštajn, ki slednji dopušča, da hkrati z zakonodajo Skupnosti uporablja švicarske tehnične predpise in standarde, ki izhajajo iz njene regionalne unije s Švico, priznava soobstoj dveh vrst dovoljenj za

promet na trgu Kneževine Lihtenštajn, in sicer po eni strani dovoljenja za promet, ki jih izdajo švicarski organi, ki so v Lihtenštajnu avtomatično priznana, in po drugi strani dovoljenja za promet, ki so v Lihtenštajnu izdana v skladu z zakonodajo Skupnosti.

Tako iz člena 13 Uredbe št. 1768/92 v zvezi s Prilogo II k sporazumu EGP, kot je bila spremenjena, izhaja, da je treba dovoljenje za promet, ki ga izdajo švicarski organi in ga Lihtenštajn v okviru svoje regionalne unije s Švico avtomatično prizna, šteti za prvo dovoljenje za promet v smislu navedenega člena 13.

(Glej točke 26, od 28 do 30, 33 in izrek.)